

De bloedingsziekte bij de paardenkastanjeboom.

Wie kent niet die prachtige paardenkastanje die ons landschap siert? Vooral in de lente met de prachtige witte of rode kaarsen. En wie heeft er geen herinneringen aan het rapen van de kastanjes? Het is een boom die vele harten steelt... Deze boom in Nederland is ziek. En niet alleen in Nederland, ook uit vele andere landen van Europa komen berichten van zieke kastanjabomen.

Al vele jaren wordt de kastanjeboom bezocht door kleine motjes die in het vroege voorjaar al in wolven om de stam zwermen. De larven van deze motjes (de mineermot) eten het bladgroen van de bladeren waardoor de bladeren gaten gaan vertonen en al in juli bruin worden. Hierdoor verzwakt de boom. Maar sinds 2002 zijn vele bomen aangetast door de zgn. bloedingsziekte. Op de stam zie je bruine plekken of strepen, zwarte korstige plekken en uit sommige van die plekken stroomt een bruin/ rode substantie: "bloed". De schors gaat scheuren en de boom ontvelt uiteindelijk zichzelf en sterft. Dit proces kan twee jaar in beslag nemen maar er zijn ook gevallen bekend dat het zich in drie maanden voltrekt. In Den Haag zijn wij: vrijwilligers van de nieuw opgerichte stichting ElemenTree, al een jaar bezig met het uitvoeren van onderzoek naar behandeling van de zieke bomen d.m.v. biologisch dynamische preparaten en homeopathie. Landelijk wordt het wetenschappelijk onderzoek naar deze ziekte gecoördineerd door de werkgroep Aesculaap maar een remedie is nog niet gevonden.

Afgelopen november hebben we twee keer Marieke bezocht en de informatie die zij ons van haar helpers mocht aanreiken heeft ons bijzonder geholpen niet alleen in het begrijpen van de achtergronden van deze ziekte, maar ook bij het zoeken naar een toegesneden behandelingsmethode.

Marieke en haar begeleiders hebben ons inzicht gegeven in de taak van de kastanjabomen. De kastanjabomen helpen al eeuwenlang de mensen om zich te realiseren dat zij een geestelijk (en niet alleen een fysiek) wezen zijn. En ieder die in het aura- energieveld van de kastanjeboom verkeert, wordt geïnspireerd zich dat te herinneren. Deze taak hebben de bomen met veel doorzettingsvermogen vervuld en het heeft ook veel van ze gevraagd. Nu er ook zoveel stressfactoren voor de boom zijn- o.a. het verslechterde milieu, de UMTS-straling, de aantasting door de mineermot -, is er een soort vermoeidheid ontstaan. De

boom heeft te weinig weerstand om zich adequaat tegen de ziekte- indringing te weren en laat de ziekte, die als pijnlijk en agressief wordt ervaren met een soort gelatenheid over zich heen komen. De bomen zijn hoopvol gestemd over dat wat zij achtergelaten hebben en kijken met voldoening terug op de wijze waarop zij deze taak hebben kunnen vervullen. Uit het zaaigoed (waarvoor de bomen nog voldoende kracht hebben om die te produceren), zal een nieuwe generatie kastanjabomen ontstaan, met een iets ander voorkomen en een taak die je kunt zien als een vervolg op de taak van de oudere generatie. Wanneer deze bomen zijn opgegroeid, zal de mens die in hun auraveld verblijft, geïnspireerd worden hun innerlijk weten, verantwoordelijkheid en daadkracht te combineren; zeg maar, uitgenodigd worden "to walk their talk".

De wijsheidskennis van de kastanjabomen van de oudere generatie die gaan sterven, zal kunnen worden overgedragen aan de nieuwe generatie door de oudere bomen die nog enige tijd zullen blijven. Marieke en haar begeleiders schatten in dat dit ongeveer een derde van het kastanjabomenbestand zal zijn.

Wij mensen kunnen de bomen steunen door allereerst de bomen respect en dankbaarheid te tonen voor de taak die zij hebben vervuld. Daarnaast is het van belang een onderscheid te maken tussen de bomen die al ver heen zijn en gaan sterven en de bomen die een kans tot overleven hebben: zij moeten op een andere manier worden ondersteund. Daarbij is de behandeling van de bomen die gaan sterven er vooral op gericht de pijn en de stress die de ziekte veroorzaakt te verminderen en niet op het verlengen van de levensduur: de bomen gaan al op in het proces van vergeestelijking. Voor de bomen die kans op voortbestaan maken heeft Marieke ook een aantal adviezen gegeven waaronder het belang van een goede compostering, het besproeien/ benevelen van de kruin met bepaalde homeopathische en biologisch dynamische middelen (en in geval van droogte zeker ook met water) en de middelen die in het onderzoek in Scheveningen wordt gebruikt, getest. Ook ziet zij veel in de mogelijkheden die de resonantietherapie/ ecotherapie biedt, vooral ook omdat deze op grote schaal kan worden toegepast. Het is nu aan de mens om iets voor de bomen terug te doen en om de taak die bomen die gaan sterven niet meer kunnen uitvoeren, zelf ter hand te nemen.

Als een ode aan de kastanjabomen van de oudere generatie, ontstonden bij Marieke de volgende gedichten:

Voor de bomen van de oudere generatie:

*Deze kastanjabomen hebben het denken verluchtigd
Van de mensen die hier waren,
Hebben hen gebracht op hoogstaande geestelijke ideeën.
Ze laten ons nu na
dat we moeten doen waarvoor we geschapen zijn.*

Voor de bomen van de nieuwe generatie:

*Jongeling, fier qua karakter,
Los van wat eens was,
Zal jij vereeuwigen
Wat jouw voorvaders reeds wisten.
Geef je vooraanstaand in kracht en
Vernieuw de gedachtewereld van hen die hier gaan,
In daadkracht gevat.*

Dit artikel is afkomstig uit een nieuwsbrief van Stichting De Vrije Mare, nr. 12 maart 2006.